

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

فرهاد مشرف
۰۸ نومبر ۲۰۱۹

قربانیانی که نسل ها، آرامی را نخواهند دید!

اکثر فامیل ها در افغانستان تقریباً زندگی های مشابه داشتند مأمور دولت بودند و با اندک معاش دولتی گذاره می کردند، یک تعداد هم کسبه کاری می کردند .

کسی دو وقت بعضی ها هم یک وقت غذا می خوردند شاید درصد کمی از فامیل ها هم سه وقت؛ به هر صورت که بود مردم راضی بودند.

از سیاست و دولت کسی اطلاع درست نداشتند... بی اتفاقی و احزاب سیاسی زیاد فعالیت نداشت...

حویلی ها زیاد بزرگ بودند ولی زیاد اتاق خواب نداشت و نه عصری بودند، نه تخت خواب داشت و نه حمام... اکثر محافل که در منازل گرفته می شد همه زن ها کنار هم مانند لاین عسکری می خوابیدند و مردان در اتاق مردانه که یادش بخیر، زیاد صفا و صمیمیت در آن موج می زد. گرچه هوا قید می شد و کدام ایرکاندیشن نبود ولی خوش می گذشت، تا نیمه های شب قصه می گفتند تا به خواب می رفتند!

صبح همه زنان دست به دست هم داده چای درست می کردند، چای ساده بود ولی بسیار پر کیف که برای نسل های بعدی افسانه خواهد شد...

چهل سال جنگ مردم ساده و شریف ما را به چی حالت در آورده که همه جز منفی گرائی و عیب جوئی کار مثبت نداریم.

ما نسل های قربانی شده هستیم که چند قرن آرامی را نخواهیم دید